

Ter dankbare herinnering aan
GEZINA SPOOLDER
weduwe van Gerrit Jan Antonius Pot

Zij werd geboren op 9 juli 1910 te Haaksbergen. Na een ernstige ziekte stierf zij, gesterkt door het Sacrament van de Zieken, thuis te Beckum op 2 oktober 1992. Na de Eucharistieviering in de parochiekerk van de H. Blasius hebben wij haar op 7 oktober d.a.v. begeleid naar haar laatste rustplaats naast vader op het R.K. Kerkhof te Beckum.

„Bedankt en groetjes aan allemaal“. Dat waren de woorden waarmee moeder altijd afscheid nam van allen, die haar, vooral tijdens haar slopende ziekte, maar ook daarvoor, opzochten. Haar gastvrijheid bezorgde haar veel vrienden en bekenden die graag bij haar op bezoek kwamen. Dat maakte haar lijden lichter. Moeder hield van de mensen en de mensen hielden van haar. Graag had ze nog bij ons willen blijven, maar toen ze wist dat het onherroepelijke einde naderde, aanvaardde ze dat en bereidde zich er rustig op voor. Ze bleef zo lang mogelijk alle kinderen en kleinkinderen bezoeken. Ze genoot daarvan, evenals van haar drie achterkleinkinderen. Vol trots vertelde ze dat de jongste, Remco, bij haar op het ziekenhuis was geboren. Het was haar innige wens thuis te sterven. Thuis, waar ze haar eigen leven kon leiden met Tonnie en Ine en hun kinderen altijd in de nabijheid om wederzijds bij te springen, waar dat nodig en mogelijk was. Zij heeft dat zeer gewaardeerd. Met de intensieve en liefdevolle hulp van velen hebben wij haar laatste wens kunnen vervullen. Voor die hulp was ze zeer dankbaar en ze liet dat ook regelmatig blijken. Toen dat op het

laatst met woorden niet meer ging, deed ze het met een glimlach. Zorgen en verdriet heeft moeder ook gekend. Verdriet om het verlies van vader waarvan ze hoopte dat de dood haar weer bij hem zal brengen. Zorgen om de kinderen en kleinkinderen, waarmee het niet altijd ging, zoals zij het wel zou willen. Troost vond ze echter steeds weer bij Maria, waarvan ze zich graag een kind noemde. Ze zocht haar dikwijls op in Lourdes, in Banneux en in Kevelaer. Ook thuis en in de kerk bad zij vaak tot haar. We kunnen van haar niet beter afscheid nemen, dan met de woorden die ze zelf heeft opgeschreven:

Eenmaal breekt de dag toch aan
Dat wij uit elkander gaan
Ik was bereid, wees daarom blij
Huil dus niet, maar bid voor mij

Haar dankbare kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen.

Voor uw belangstelling, zorg en medeleven tijdens haar ziekte en na het overlijden van onze lieve moeder en oma zeggen wij u hartelijk dank. In het bijzonder noemen wij daarbij de voortreffelijke zorg van de beide huisartsen, de medici, verplegers en hulpverleners van het Medisch Spectrum Twente, van de Stichting Thuiszorg Twente en van de Stichting Leendent Vriel.

Familie Pot.